

การจัดการความรู้ด้านวิจัย

(KM Action Plan Of Research)

ประจำปีการศึกษา 2560

เรื่อง

1 สาขา 1 งานวิจัย

จัดทำโดย

คณะกรรมการวิจัย

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

รายงานผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการความรู้

เรื่อง “1 สาขา 1 งานวิจัย”

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ความเป็นมา

การจัดการความรู้เป็นกระบวนการสำคัญประการหนึ่งขององค์กรในการพัฒนาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ความรู้ที่ถูกต้องและเกิดการพัฒนางานอย่างต่อเนื่องคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม จึงมุ่งเน้นพันธกิจในการจัดการวิจัย เพื่อเป็นการพัฒนาให้คณาจารย์ภายในคณะมีการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งต้องมีผลงานวิจัยออกมาเป็นที่ประจักษ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่จากการสะท้อนผลการปฏิบัติงานในปีที่ผ่านมา พบว่าผลการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้ของ สกอ. ระดับคณะวิชา และผลการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้ของสภาการพยาบาลประจำปีการศึกษา 2559 มีคะแนนองค์ประกอบด้านการวิจัยต่ำมาก นอกจากนั้นยังพบปัญหาว่า การนำเสนอผลงานด้านวิจัยในการประชุมวิชาการ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศบางส่วนไม่สามารถนับคะแนนได้ เนื่องจากไม่มีหลักฐาน Full proceeding มาแสดงให้คณะกรรมการตรวจสอบทำให้ถูกตัดคะแนนลง

จากผลการประเมินดังกล่าวท่านคณบดีจึงได้มอบหมายให้ประธานวิจัย คือ ดร. ชนิตา มัททวงกร ร่วมกับคณะกรรมการวิจัยหาได้หาแนวทางการพัฒนาผลงานด้านการวิจัยอย่างเร่งด่วน เพื่อเตรียมรับการประเมินจากสภาการพยาบาลในอีกครั้งใน 4 ปีต่อไป ดังนั้นคณะกรรมการวิจัยจึงได้มีการจัดประชุมคณะกรรมการวิจัยเพื่อหาแนวทางการจัดการการเรียนรู้ด้านการวิจัย ได้สรุปแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว โดยสรุปแนวทางและเสนอเป็นแผนการจัดการความรู้ด้านวิจัย (KM Action Plan Of Research) เรื่อง 1 สาขา 1 งานวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน ให้อาจารย์และแหล่งฝึกได้พัฒนาองค์ความรู้ทางการพยาบาลในสาขาต่างๆ ร่วมกัน
๒. เพื่อเป็นแนวทางในการเผยแพร่งานวิจัย และบทความทางวิชาการของคณาจารย์
๓. เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการพยาบาลทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาการทำวิจัย มีผลงานวิจัยตีพิมพ์อย่างน้อย 15 เรื่องต่อปี

กระบวนการจัดการความรู้ด้านวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการความรู้ด้านวิจัย

ประเภทผลงานที่ตีพิมพ์

๑. งานวิจัย (Research Papers) เป็นผลงานจากการค้นคว้าทดลอง หรือวิจัยทางวิชาการที่ผู้เขียนหรือกลุ่มผู้เขียนได้ค้นคว้าวิจัยด้วยตัวเอง

๒. บทความวิชาการ (Articles) ซึ่งอาจแยกเป็นบทความปริทรรศน์ (Review Articles) และบทความเทคนิค (Technical Articles) ซึ่งเรียบเรียงจากการตรวจเอกสารวิชาการในสาขานั้นๆ

ความหมายของบทความทางวิชาการ

บทความทางวิชาการ หมายถึง งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบาย หรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวล ร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบโดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย โดยรูปแบบ บทความทางวิชาการเป็นบทความที่มีความยาวไม่มากนัก ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์ และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์

ความหมายของการเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของบทความทางวิชาการ

สำหรับการเผยแพร่บทความทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. ฯ นั้น ต้องมีการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

๑. เผยแพร่ในรูปของบทความทางวิชาการในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่าง ๆ ในหนังสือนั้นแล้ว

๓. เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ที่นำเสนอขึ้นแล้ว

เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “บทความทางวิชาการ” นั้นแล้ว การนำ “บทความทางวิชาการ” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำ มาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “บทความทางวิชาการ” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้โดยลักษณะคุณภาพของบทความทางวิชาการนั้น ถ้าเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ แล้วมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ระดับดี คือ เป็นบทความทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิด

และการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้

1. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

2. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้

1. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

วารสารนานาชาติ

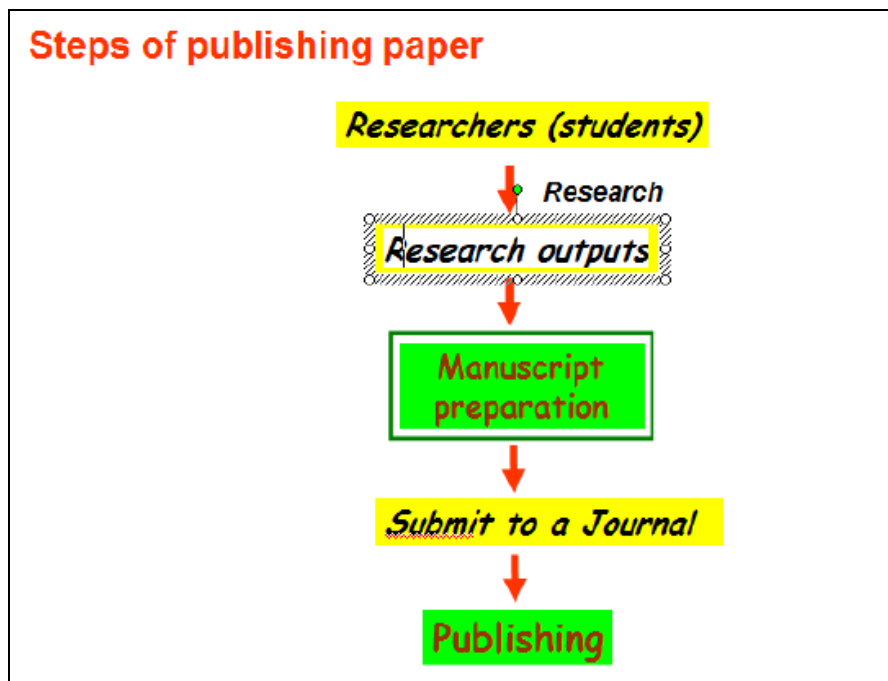
วารสารนานาชาติ หมายถึง วารสารทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งในแต่ละมหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนให้นักวิจัยของตนตีพิมพ์บทความทางวิชาการในวารสารนานาชาติโดยให้การสนับสนุนที่แตกต่างกันออกไปตามคุณภาพของวารสารนานาชาติ

“วารสารวิชาการระดับนานาชาติ” หมายถึง วารสารทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติซึ่งมีการตรวจคัดคุณภาพผลงานโดยผู้ประเมินอิสระ (Peer Review) ไม่ว่าจะวารสารนั้นจะอยู่ในฐานข้อมูลสากลหรือไม่ก็ตาม สำหรับฐานข้อมูลสากลอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ อาทิเช่น ฐานข้อมูล ISI ฐานข้อมูล Scopus , ฐานข้อมูล Science Direct ,ฐานข้อมูล PUBMED ,ฐานข้อมูล Ei Compendex ,ฐานข้อมูล INSPEC ,ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ,ฐานข้อมูล ERIC (Education Database) ,ฐานข้อมูล PUBSCIENCE, ฐานข้อมูล ABI/INFORM ,ฐานข้อมูล Emerald และฐานข้อมูล Business Source Premier เป็นต้น

นอกจากนั้น แล้วยังมีการพิจารณาจากค่า Impact factor ประกอบด้วย ซึ่ง “Impact factor” หมายถึง ดัชนีชี้วัดคุณภาพของวารสารซึ่งวัดจำนวนครั้งโดยเฉลี่ยที่บทความในวารสารนั้นจะได้รับการอ้างอิงในแต่ละปี โดยบทความวิจัยที่ตีพิมพ์แล้วในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐาน ข้อมูลสากล และมีค่า Impact factor หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณภาพเทียบเท่า ได้รับการให้การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยมากกว่าบทความวิจัยที่ตีพิมพ์แล้วในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล แต่ไม่มีค่า Impact factor หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณภาพเทียบเท่า

ขั้นตอนการตีพิมพ์บทความในวารสารนานาชาติ

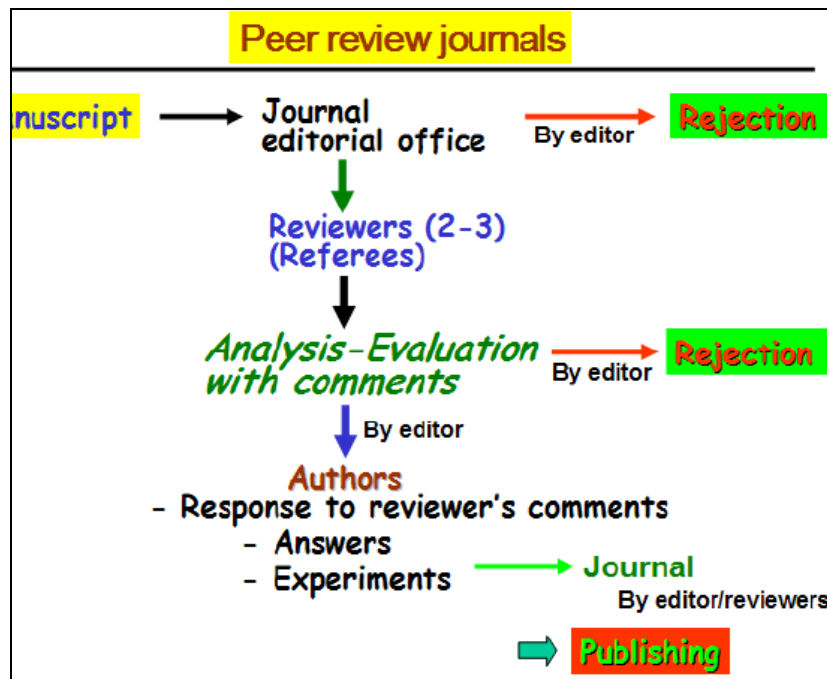
เมื่อนักวิจัยมีบทความทางวิชาการที่ต้องการจะตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารนานาชาติแล้ว ควรจะต้องทราบถึงขั้นตอนในการตีพิมพ์บทความ ซึ่งวัชระ กสิณฤกษ์ ได้สรุปขั้นตอนให้เห็นในแผนภาพที่ 1

เมื่อได้ผลงานวิจัย (Research output) แล้ว นักวิจัยต้องนำมาเรียบเรียงถ่ายทอดออกมาเป็นบทความทางวิชาการ ซึ่งในที่นี้เรียกว่า Manuscript เพื่อนำส่งวารสารเพื่อทำการตีพิมพ์ (Publishing) ต่อไป

เส้นทางของต้นฉบับที่ส่งออกไป (The way of a submitted manuscript)

เมื่อส่งต้นฉบับไปแล้ว นักวิจัยพึงระลึกว่าต้องใช้ระยะเวลาในการรอคอยให้บทความของตนได้รับการตีพิมพ์ เพื่อให้ได้เป็นบทความทางวิชาการซึ่งตีพิมพ์อยู่ในวารสารนานาชาติ โดยเฉพาะในวารสารที่มีการตรวจคัดคุณภาพผลงานโดยผู้ประเมินอิสระ (Peer review) ซึ่งวัชระ กสิณฤกษ์ สรุปเส้นทางของต้นฉบับที่ผู้เขียนส่งออกไปยังวารสารลักษณะดังกล่าว ดังแผนภาพที่ 2

เมื่อผู้เขียนตัดสินใจเลือกว่าจะส่งบทความไปยังวารสารฉบับใด และส่งต้นฉบับ (Manuscript) ไปยังวารสารฉบับนั้นแล้ว (กรณีที่มี Peer review) ในลำดับแรกจะมีกองบรรณาธิการของวารสารประเมินกลั่นกรองขั้นแรกก่อน ถ้าเห็นว่าไม่สมควรได้รับการตีพิมพ์ ก็จะสิ้นสุดขั้นตอนการพิจารณา โดยตอบปฏิเสธเจ้าของบทความเลย (Rejection) แต่หากกองบรรณาธิการเห็นว่าควรได้รับการพิจารณาต่อก็จะส่งต้นฉบับต่อไปยัง ผู้ประเมิน (Reviewers/Referees) ประมาณ 2-3 คน ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ ประเมินคุณค่าของบทความ แล้วส่งกลับมายังวารสาร ซึ่งเมื่อได้รับผลการประเมินและข้อเสนอแนะ (Comments) จากผู้ประเมินแล้ว บรรณาธิการจะพิจารณาว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป ส่วนใหญ่ผลการประเมินที่ได้รับจากผู้ประเมินจะมี 3 ลักษณะ คือ

1. สมควรได้รับการตีพิมพ์ โดยไม่มีการแก้ไข (ซึ่งเกิดขึ้นได้น้อย)
2. มีค่าควรได้รับการตีพิมพ์ โดยมีการปรับแก้ตามที่ ผู้ประเมินเสนอแนะ หรือต้องตอบปัญหา หรืออาจทำการทดลองเพิ่มเติม (ในกรณีบทความทางวิทยาศาสตร์) เพื่อให้ได้ความกระจ่างชัดเจนยิ่งขึ้นและ
3. ไม่มีคุณค่าควรแก่การตีพิมพ์ ซึ่งเมื่อได้รับการแนะนำจากผู้ประเมินแล้ว บรรณาธิการก็จะดำเนินการตอบปฏิเสธ หรือส่งต้นฉบับพร้อมผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้ประเมินกลับมายังเจ้าของบทความต่อไป

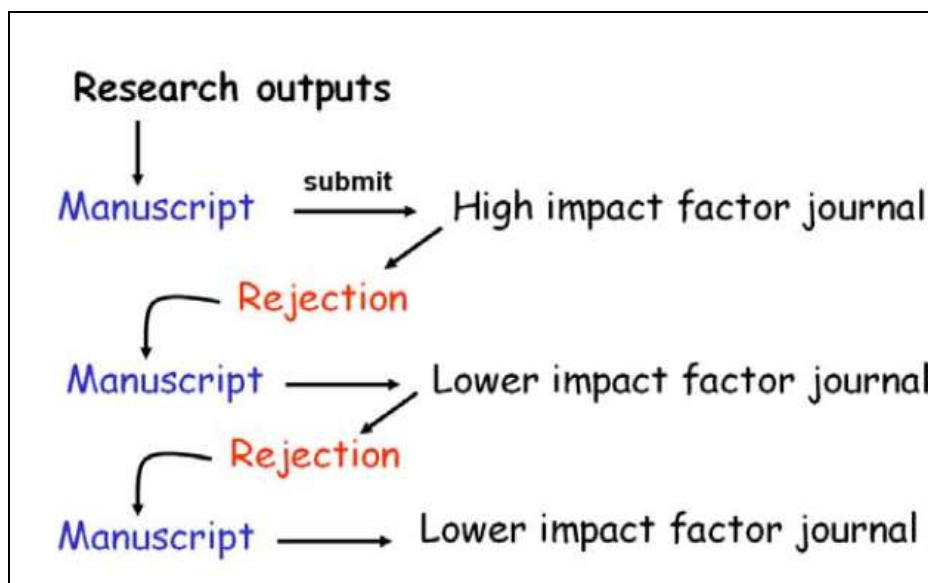
หากเป็นกรณีบทความได้รับข้อเสนอแนะให้แก้ไข ต้องรีบปรับปรุงตามที่ผู้ประเมิน เสนอแนะ และต้องชี้แจงทุกประเด็น หากมีประเด็นใดที่ไม่ต้องการแก้ไข ให้ยืนยันพร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ และรีบดำเนินการให้เร็วที่สุดเพื่อประโยชน์ของเจ้าของบทความเอง แล้วส่งกลับไปให้บรรณาธิการอีกครั้ง ในขั้นตอนหลังจากที่เจ้าของบทความปรับแก้แล้ว บางครั้งบรรณาธิการอาจส่งกลับไปให้ผู้ประเมินอ่านอีกครั้ง หรือถ้าแก้ไขเล็กน้อยบรรณาธิการก็จะตัดสินใจตอบรับได้เลย และเมื่อตอบรับแล้วก็เข้าสู่ขั้นตอนการรอตีพิมพ์ต่อไป

เทคนิคการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ

สำหรับเทคนิคการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในระดับนานาชาติสามารถแบ่งได้เป็น 2 ขั้นตอนหลัก ๆ คือ

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกวารสาร โดยพิจารณาเลือกวารสารที่มีขอบข่าย (Scope) และวัตถุประสงค์ที่ตรงกับบทความของเรา ซึ่งโดยปกติจะปรากฏอยู่ด้านหน้าและหลังวารสารแต่ละฉบับ หรืออาจตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ของวารสารฉบับดังกล่าว ส่วนคุณภาพของวารสารพิจารณาจากค่า Impact factor ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดคุณภาพของวารสาร โดยการเลือกวารสารจะขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะของแต่ละบุคคลด้วย หมายถึง นักวิจัยที่มีชื่อเสียงอาจเลือกวารสารที่มี Impact factor สูง ๆ แต่หากเป็นนักวิจัยหน้าใหม่ หรือเริ่มเขียนบทความส่งวารสารระดับนานาชาติครั้งแรกอาจพิจารณาวารสารที่มีคุณภาพรองลงมา ทั้งนี้ข้อควรคำนึงอีกประการคือ โดยธรรมเนียมปฏิบัติแล้วไม่ควรส่งต้นฉบับไปให้วารสารหลาย ๆ ฉบับพร้อม ๆ กัน หรือกล่าวอีกนัยคือ ส่งต้นฉบับให้วารสารครั้งละหนึ่งฉบับเท่านั้น ดังนั้นนักวิจัยบางคนจึงเลือกส่งวารสารที่มีคุณภาพสูงสุดก่อน ถ้าถูกปฏิเสธจึงส่งไปยังวารสารที่มีคุณภาพฉบับรองลงไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้รับการตอบรับ ในขณะที่นักวิจัยบางคนเลือกส่งฉบับที่มีคุณภาพกลาง ๆ หรือบางคนเลือกคุณภาพที่ไม่สูงเพื่อจะได้มีโอกาสในการตอบรับสูง เพราะโอกาสที่จะได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับแนวหน้าย่อมยากและใช้เวลาในการ รอคอยที่ยาวนานกว่า

จากแผนภาพที่ 3 การเลือกส่งต้นฉบับไปยังวารสารที่มีค่า Impact factor สูงก่อน (ที่มา: วัชระ กสิณฤกษ์, 2551) แสดงให้เห็นว่าการถูกปฏิเสธจากวารสารที่มี Impact factor สูง ๆ เป็นเรื่องธรรมดา และเกิดขึ้นเสมอ ดังนั้นนักวิจัยหน้าใหม่ไม่ควรเสียใจเมื่อไม่ได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์เมื่อส่งบทความไปครั้งแรก เพราะมีเพียงเปอร์เซ็นต์ที่น้อยมากที่ผู้เขียนบทความส่งวารสารนานาชาติเป็นครั้งแรกแล้วได้ตีพิมพ์เลย

วารสารที่มีค่า Impact factor สูงโอกาสที่จะได้รับการตีพิมพ์ก็จะยิ่งยาก ตัวอย่างวารสารทางวิทยาศาสตร์ที่มีค่า Impact factor แตกต่างกัน เช่นแผนภาพที่ 4

Journal	Impact factor
Cell	37.297
Nature	27.368
Science	24.675
J Exp Med	14.384
Blood	9.507
Cancer Res	8.425
J Immunol	6.937
Eur J Immunol	5.255
J Leukocyte Biol	3.906
Immunology	2.550
Immunobiology	1.378
Immunol Lett	1.096
J Trop Med Hyg	0.916
Asia Pac J Aller Immun	0.100
ScienceAsia	-

High impact journal (good journal): very difficult to publish

แผนภาพที่ 4: ค่า Impact factor ของวารสารทางวิทยาศาสตร์ (ที่มา: วัชระ กสิณฤกษ์, 2551)

เมื่อเลือกวารสารได้แล้ว ให้หาข้อมูลเกี่ยวกับวารสารฉบับนั้น โดยให้ดูจาก “คำแนะนำสำหรับผู้เขียน” (Guide for authors) ซึ่งจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับว่าจะเขียนบทความอย่างไรถ้าต้องการตีพิมพ์ในวารสารฉบับดังกล่าว เช่น ประเภทของบทความ บางฉบับตีพิมพ์เฉพาะบทความวิจัย หรือบางฉบับมีบทความเชิงวิชาการด้วยการประเมินหรือไม่ (Peer review) รูปแบบการเขียน (Style) และรูปแบบการอ้างอิงใช้ระบบใด ให้ยึดตามแนวทางที่ผู้ตรวจสอบได้แนะนำไว้

ขั้นตอนที่ 2 การเขียนต้นฉบับ เมื่อเริ่มเขียนบทความ พี่ระลึกเสมอว่าสิ่งที่บรรณาธิการ หรือผู้ประเมิน (reviewer) คำนึงถึงในเบื้องต้นคือ เรื่องนั้นน่าสนใจหรือไม่ เป็นงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่มที่ยังไม่มีใครทำมาก่อน (แต่ถ้าเป็นงานทางสังคมศาสตร์อาจจะไม่จำเป็นนักในข้อนี้) มีความถูกต้องแม่นยำหรือไม่ กรณีเป็นการทดลองสามารถนำวิธีไปทำซ้ำอีกได้หรือไม่ หรือสามารถนำกระบวนการวิจัยไปทำซ้ำได้อีกหรือไม่ และมีการอ้างอิงที่ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นเริ่มเขียนโดยบทความซึ่งมีส่วนประกอบหลัก ๆ ดังนี้ ชื่อเรื่อง (Title) บทคัดย่อ (Abstract) บทนำ (Introduction) ตัวเรื่อง (Main text) คำขอบคุณ (Acknowledgement) (ถ้ามี) และเอกสารอ้างอิง (References) (ไพโรจน์ ตีรณธนากุล, 2545: 140)

บทความมีหลายชนิด แต่ที่เขียนกันในวารสารวิชาการมักเป็นบทความประเภท บทความวิชาการ และบทความวิจัย ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้

บทความวิชาการ (Academic article) ไพโรจน์ ตีรณธนากุล (2545: 140-141) อธิบายว่า บทความวิชาการเป็นบทความที่ผู้เขียนชี้ให้เห็นถึงประเด็นในเชิงวิชาการประเด็นใดประเด็นหนึ่ง พร้อมแทรกความคิดเห็นและข้อสรุปของผู้เขียนลงไป เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็น ซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับและใช้ประโยชน์ต่อไป หรือเป็นการเสริมและอธิบายวิชาการนั้นให้แจ่มกระจ่างชัดเจนยิ่งขึ้น บทความวิชาการมีส่วนประกอบ ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง (Title) และผู้เขียนบทความ (Author)
2. บทคัดย่อ (Abstract)
3. บทนำหรือความนำ (Introduction)
4. ทฤษฎีหรือหลักวิชาการเบื้องต้น (Theories)
5. การประยุกต์หรือประโยชน์ใหม่ ๆ ที่พบหรือที่เสนอ (Proposal)
6. บทวิจารณ์และสรุป (Critiques and conclusion)
7. เอกสารอ้างอิง (References)

ส่วนบทความวิจัย (Research article) เป็นบทความเสนอผลงานวิจัย หรือผลงานที่ได้ศึกษาวิจัยในด้านทฤษฎีหรือจากการทดลอง และเป็นข้อสนเทศที่ผู้อ่านที่มีความชำนาญด้านเดียวกับผู้เขียนสามารถที่จะทำการศึกษา/ทดลองแล้วได้ผลเช่นเดียวกัน (ไพโรจน์ ตีรณธนากุล, 2545: 142) บทความวิจัยมักมีส่วนประกอบดังนี้

1. ชื่อเรื่อง (Title) และผู้เขียนบทความ (Author)
2. บทคัดย่อ (Abstract) หรือสาระสังเขป (Summary)
3. บทนำหรือความนำ (Introduction) ความเป็นมา วัตถุประสงค์ ขอบเขต บทความและทฤษฎีที่สัมพันธ์)
4. วัสดุอุปกรณ์ และวิธีดำเนินการ (Methodologies)
5. ผลและการวิเคราะห์ผล (Results and Analysis) (ในรูปข้อความ ตาราง กราฟ หรือรูปภาพ)
6. วิจารณ์ผล (Discussion)
7. สรุป (Conclusion) และข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)
8. คำขอบคุณ (Acknowledgement) (ถ้ามี)
9. เอกสารอ้างอิง (References)

เทคนิคการเขียนบทความในแต่ละส่วน

ชื่อเรื่อง ต้องบ่งบอกประเด็นสำคัญของเรื่อง (Hi-light of the paper) โดยให้ข้อมูลที่สำคัญ และเฉพาะเจาะจง (Informative and Specific) หลีกเลี่ยงการตั้งชื่อที่กำกวมและไม่น่าสนใจ

บทคัดย่อ เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ต้องเขียนในลำดับสุดท้ายและเป็นส่วนที่เขียนยากที่สุด วารสารส่วนใหญ่จะจำกัดจำนวนคำในบทคัดย่อไว้ เช่นไม่เกิน 250 คำ หรือไม่เกิน 300 คำ ต้องเขียนไม่เกินที่เขากำหนดอย่างเคร่งครัด โดยสาระสำคัญในบทคัดย่อควรกล่าวถึงปัญหาของการทำวิจัยหรือวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยอย่างย่อ ต่อจากนั้นระบุทฤษฎีหรือวิธีการทดลอง/ศึกษาที่จะใช้การศึกษาครั้งนี้ ต่อจากนั้นสรุปผลการทดลอง ข้อค้นพบหลัก และชี้ให้เห็นข้อสรุปที่สำคัญ

บทนำ อาจเริ่มโดยใช้เทคนิคการตอบคำถามต่อไป คือ มีอะไรใหม่ และน่าสนใจในงานของเรา จากงานที่ทบทวนมามีอะไรที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป และงานของเราแก้ปัญหา หรืออุดช่องโหว่ที่มีอยู่ได้อย่างไร และงานของเราแตกต่างหรือโดดเด่นจากงานทั่ว ๆ ไป หรืองานที่ทำมาก่อนอย่างไร และชี้ให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากงานของเรา หรือการปรับปรุงที่เราได้ทำไป

วิธีดำเนินการ หรือวิธีวิจัย ส่วนนี้เป็นส่วนที่ง่ายที่สุด และเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้อ่านที่เป็นผู้ชำนาญ เช่นเดียวกับเราสามารถทำการทดลองซ้ำ หรือศึกษาวิจัยโดยวิธีเดียวกับที่เราทำไปได้ด้วย เป็นการเล่าถึง สิ่งที่เราทำไปแล้ว (ใช้ Past tense เสมอ)

ผลการวิจัย/ศึกษา เป็นหัวใจหลักของบทความ เขียนเพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าเราทำวิจัย/ศึกษาแล้วได้อะไร ค้นพบอะไร เทคนิคการนำเสนออาจใช้วิธีเลียนแบบรูปแบบการนำเสนอของคนอื่น ๆ ที่เห็นว่าช่วยให้เข้าใจได้ง่าย เช่น การนำเสนอด้วยแผนภูมิชนิดต่าง ๆ

วิจารณ์ผล ในวารสารบางฉบับส่วนของผลการวิจัยกับส่วนวิจารณ์ผลอาจรวมอยู่ในส่วนเดียวกัน บางฉบับอาจแยกกัน สำหรับส่วนผลการศึกษา เป็นการนำเสนอข้อค้นพบ หรือผลการศึกษา หรือแปลผลการทดลอง/ศึกษา ออกมาให้ผู้อ่านเข้าใจ ส่วนการวิจารณ์ผล อาจทำโดยการเปรียบเทียบผลที่เราค้นพบกับการศึกษาก่อนหน้านี้ (ซึ่งต้องอาศัยการทบทวนวรรณกรรมจำนวนมากมาก่อน) วิจารณ์ประเด็นที่เราเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับนักวิจัยอื่น แล้วนำเสนอ/แนะนำข้อค้นพบและประโยชน์จากงานของเรา

สรุป ให้สาระสำคัญของประเด็นที่เราค้นพบในความยาวประมาณ 1-2 ย่อหน้า

รูปแบบการอ้างอิงในเอกสารวิชาการ

การเขียนอ้างอิง โดยผู้เขียนต้องคำนึงถึงวารสารที่ตนเลือกส่งบทความไปลง ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบใด (Style of reference) แล้วใช้ตามที่วารสารกำหนด ซึ่งรูปแบบการอ้างอิงมีมากมาย เช่น Harvard System หรือ APA (American Psychological Association) เป็นต้น โดยสามารถค้นคว้ารูปแบบการอ้างอิงได้ตามหน้าเว็บไซต์ ซึ่งจะมีคำอธิบายตลอดจนตัวอย่าง การอ้างอิงเอกสารจากแหล่งต่าง ๆ นอกจากนั้นอาจขอคำแนะนำจากบรรณารักษ์ห้องสมุด เพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญและสามารถช่วยให้คำตอบในการอ้างอิงแบบต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักวิชาการในการเขียนบรรณานุกรมนั้น เพื่อความสะดวกอาจตัดสินใจซื้อโปรแกรมการจัดทำบรรณานุกรมสำเร็จรูปซึ่งช่วยลดความยุ่งยากและข้อผิดพลาดในการเขียนบรรณานุกรมและการอ้างอิงได้มาก อีกทั้งยังสามารถช่วยให้จัดเก็บข้อมูลแหล่งอ้างอิงอย่างเป็นระบบ และสามารถนำกลับมาใช้ได้เสมออีกด้วย

กระบวนการจัดการความรู้ด้านวิจัยของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

สร้างขั้นตอนการพัฒนาและกระตุ้นให้เกิดผลงานวิจัยเพื่อให้มีผลงานวิจัยตีพิมพ์อย่างน้อย ๑๕ เรื่องต่อปี ตามแผนการจัดการความรู้ด้านวิจัย (KM Action Plan Of Research) เรื่อง การทำวิจัยร่วมเป็นร่มใหญ่ และการเขียนผลงานเผยแพร่อย่างต่อเนื่องดังนี้

1. พัฒนาผลงานวิจัยภายใต้กรอบระยะเวลาการทำวิจัยชุดโครงการ 3 ปี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ปีที่ 1 เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาบริบทของพื้นที่ สร้างฐานข้อมูลด้านสุขภาพ และประเมินปัญหาและความต้องการด้านสุขภาพของคนในพื้นที่

ปีที่ 2 เป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการ cycle 1 เพื่อหาแนวปฏิบัติในการพัฒนาสุขภาพของพื้นที่ศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ P – A – O – R

ปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ cycle 2 เพื่อพัฒนาให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดี ในการพัฒนาสุขภาพของพื้นที่ศึกษา โดยการถอดบทเรียน ทบทวน และปรับแผน พร้อมนำสู่การปฏิบัติใหม่ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ P – A – O – R โดยกำหนดหน้าที่ดังนี้

- สาขาวิชา มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
 - กำหนดโจทย์วิจัยในปีที่ 1 เพื่อเขียน Proposal ขอบทุน
 - ดำเนินการวิจัยให้สำเร็จตามกรอบเวลา ภายหลังจากได้รับอนุมัติทุน
- คณะกรรมการวิจัย มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
 - เป็นพี่เลี้ยง กระตุ้นและติดตามการดำเนินงานวิจัยของสาขาวิชาให้เป็นไปตามเป้าหมาย ดังตาราง
 - สังเคราะห์ผลการวิจัยในแต่ละ phase เพื่อสร้างองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี
- ผลลัพธ์ของโครงการ
 - ได้งานวิจัยที่มี impact สูงต่อสังคม และใช้ประโยชน์ได้จริง
 - ได้เครือข่ายสังคม และ social lab สำหรับจัดการเรียนการสอน
 - เกิดแนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานพัฒนาสุขภาพเชิงพื้นที่
 - พัฒนาศักยภาพอาจารย์ด้านการวิจัย

2. ปฏิบัติตามแผน/โครงการที่ได้รับมอบหมายให้เต็มศักยภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

3. จัดประชุมติดตามความก้าวหน้าของโครงการวิจัยทุกสาขา ได้งานวิจัยทั้งหมด 13 เรื่อง ดังนี้

ชื่อโครงการ	ผู้วิจัย	ความก้าวหน้างานวิจัย
1.การพัฒนาพิพิธภัณฑ์เสมือนบนฐานการมีส่วนร่วมของชุมชน : กรณีศึกษาการพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพโดยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสุขภาวะชุมชน	ผศ.ดร. จรัสดาว เรโนลด์ อาจารย์ สุดาวดี แก้วดวงโต	กำลังดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
2.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกลับมารักษาซ้ำครั้งแรกของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในตีกอายุรกรรมโรงพยาบาลกระทู้มแบน	พ.จ.อ. ดร. ภูมิเดชา ชาญเบญจพิภุ	ขอจริยธรรมร.พ.กระทู้มแบน
3.คุณภาพชีวิตผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลันอายุน้อย ภายหลังจากได้รับการขยายหลอดเลือดหัวใจด้วยบอลลูนและใส่ขดลวดค้ำ	อาจารย์ ศิริวรรณ สุริยวงศ์ อาจารย์ สุธิดา ดีหนู อาจารย์ สุจิตราภรณ์ ทับครอง อาจารย์ ณิชมล ขวัญเมือง	ขอจริยธรรมร.พ.พระปิ่นเกล้า

ชื่อโครงการ	ผู้วิจัย	ความก้าวหน้างานวิจัย
ยัน		
4. พฤติกรรมการเอาใจใส่ดูแล นักศึกษาของอาจารย์พยาบาลใน การสอนภาคปฏิบัติวิชาปฏิบัติการ สุขภาพจิตและจิตเวชศาสตร์ตาม การรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษา พยาบาล	อาจารย์ ดร.พทุฑฒรรณ ชูเชิด อาจารย์ สุวรรณมา เชียงขุนทด อาจารย์ นิสภาพร สलगสิงห์ อาจารย์ ดร.ปรียธิดา ชลศึกเสนีย์ อาจารย์ นุชรี เอกศิลป์ อาจารย์ เฟื่องสุข ไพศาลกอบฤทธิ์	ดำเนินการเสร็จสิ้น รอการตีพิมพ์
5. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสุ ข อง นั ก คี ก ษ า พ ย า บ า ล ใน มหาวิทยาลัยเอกชน	อาจารย์ กาญจนา งามจันทราทิพย์ อาจารย์ ปรมัตต์ กิจจานุกิจวัฒนา	กำลังเก็บรวบรวมข้อมูล
6. ความเครียด และการจัดการ ความเครียดของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภท ในชุมชนเมือง	ศศ.ดร. สุสารี ประคินกิจ อาจารย์ นฐมน บุญล้อม อาจารย์ ลัญชนา พิมพ์พันธ์ชัยบุญย์ อาจารย์ นฤมล อังศิริศักดิ์ อาจารย์ ศุภารัญญา ผาสุข	ดำเนินการเสร็จสิ้นรอทำเล่มและ ตีพิมพ์
7. การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะด้าน การพยาบาลอนามัยชุมชนของ นักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาล ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม	ดร. ศนิกานต์ ศรีมณี ดร. ชนิตา มัทวางกูร อาจารย์ เพ็ญรุ่ง นวลแจ่ม	ขอจริยธรรมกระทุ่มแบน
8. การพัฒนารูปแบบของการดูแล ผู้สูงอายุติดเตียง ติดบ้าน และติด สังคมโดยชุมชนมีส่วนร่วม ในชุมชน รอบรั้วมหาวิทยาลัยสยาม	อาจารย์ เพ็ญรุ่ง นวลแจ่ม ดร.ชนิตา มัทวางกูร ดร.ศนิกานต์ ศรีมณี เรือเอกหญิง ดร.วิภาณันท์ ม่วงสกุล ดร. วราภรณ์ คาร์ศ อาจารย์ รัฐกานต์ ขำเขียว อาจารย์ ชัยสิทธิ์ ทันศึก พ.ต.อ. ระชี ดิษฐจร อาจารย์ ขวัญเรือน ก้าววิฑูร	อยู่ในขั้นตอนขอทุน
9. ความสัมพันธ์ของการรับรู้ สมรรถนะแห่งตนในการฝึกปฏิบัติ วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นนต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ	อาจารย์ ธัญลักษณ์วดี ก้อนทองถม อาจารย์ ดร.พทุฑฒรรณ ชูเชิด อาจารย์ สุวรรณมา เชียงขุนทด อาจารย์ นิสภาพร สलगสิงห์	ดำเนินการเก็บข้อมูล

ชื่อโครงการ	ผู้วิจัย	ความก้าวหน้างานวิจัย
นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ ม.สยาม	อาจารย์ นุชรี เอกศิลป์ อาจารย์ เฟื่องสุข ไพศาลกอบฤทธิ์	
10. Nutritional status and cognitive impairment in Thai elderly	ดร. ดวงกมล วิรุฬห์อุดมผล	ดำเนินการเสร็จสิ้น
11. ประสิทธิภาพคลอดของหญิงตั้งครรภ์ที่ได้รับการเตรียมตัวเพื่อการคลอดโดยใช้สื่อแอนิเมชัน	อาจารย์ นฤมล อังศิริศักดิ์ ผศ.ดร. ภัทรพร อรัณยภาค อาจารย์ อัมพร คงจีระ ผศ. วารุณี เพ็โร	กำลังขอทุน
12. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของสตรีวัยรุ่นที่มาฝากครรภ์	ผศ.ดร.พิชาภรณ์ จันทนกุล ผศ.ดร.สมฤติ ชื่นกิติยานนท์ อาจารย์ สุกฤตา ตะการีย์	ขอจริยธรรม
13. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยสยาม	อาจารย์ สุนันทา บุญรักษา	พัฒนาโครงการวิจัย

ปัญหาและอุปสรรค

- 1) การนับทุนวิจัย จะนับคะแนนได้เฉพาะจำนวนเงินทุนสนับสนุนโครงการวิจัยเท่านั้น ส่วนงบประมาณการไปนำเสนองานวิจัย หากไม่รวมอยู่ในทุนวิจัยที่ขอไว้ตั้งแต่ต้น จะไม่สามารถนับคะแนนได้
- 2) จำนวนอาจารย์ที่ทำวิจัยไม่กระจายเท่าที่ควร บุคคลที่ทำวิจัยยังเป็นรายชื่อซ้ำๆ เพียงไม่กี่คน
- 3) จุดอ่อนด้านการวิจัยของคณะ พบว่า ในปีการศึกษา 2560 มีจำนวนโครงการวิจัย และเงินทุนน้อย

การแก้ไข

นัดประชุมคณะกรรมการวิจัยเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่พบในปีการศึกษา 2560 และนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุและหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีผลงานวิจัยตีพิมพ์อย่างน้อย ๑๕ เรื่องต่อปี (ปีการศึกษา 2559-2561) ภายใต้กรอบระยะเวลาการทำวิจัยชุดโครงการ 3 ปี และแผนการจัดการความรู้ด้านวิจัย (KM Action Plan Of Research) ประจำปีการศึกษา 2559-2561